

dighed kræver en Reserve af Arbejds-kraft, der under ugunstige Forhold danner de arbejdsløses Stab. Industrien vil søge sig saa stærk Beskæftigelse, som det til ethvert givet Tidspunkt er muligt, og den bør gøre det, men den vil ikke til enhver Tid kunne være lige beskæftiget, og derfor vil der stundom opstaa betydelig Arbejdsløshed. Man kan ikke vente, at den ene Industribranche vil være i Stand til at beskæftige den andens Arbejdere. Forholdet vil desværre tværtimod være det, at Produktionen til sine Tider er stærk paa alle Omraader, til andre Tider svag paa alle Omraader.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde henvist til Organisationerne, og talte om en udvendig parlamentarisk Opræden fra min Side. Det ærede Medlem udtalte, at han sad her som Folketingsmand og havde fuld Ret til at gøre Henvendelser til Ministeriet, naar han havde noget saadant paa Hjerte; det var Ministeriets Pligt at tage Spørgsmaalet op og svare, om det var rigtigt eller ej, hvad det ærede Medlem vilde have gjort. Jeg vil snarere kalde det en vis udvendig parlamentarisk Opræden fra det ærede Medlems Side. Det er netop kun Formalisme. Det, det ærede Medlem burde gøre som Folketingsmand — jeg vil ikke sætte det ærede Medlem i Rette eller give ham Forskrifter — naar han retter et Spørgsmaal til Ministeriet, gør et Forslag, han ønsker fremmet, er at dokumentere, at der staar noget bagved dette Spørgsmaal eller Forslag. Her er ikke Stedet, hvor man skal komme med gode Ideer og saa faa dem undersøgt. Det velgørende ved de ofte lange Debatter om ganske ubetydelige Spørgsmaal, som føres her, er det, at man vil noget bestemt. Man har en bestemt Plan, som man ønsker gennemført, og derom kan der med Rette diskuteres meget frem og tilbage; man kan ikke med Rette disputere længe om mere eller mindre gode Ideer. Det, det ærede Medlem burde gøre med sine Ideer, er at finde en saadan Tilslutning til dem hos dem, der er interesserede i deres Fremme, nemlig Næringslivet og dets Organisationer, at de kan føres frem for Lovgivningsmagten med den Vægt, som Kravet giver, og ledsagede af en præcis Paavisning af, hvad man ønsker. Jeg synes ikke, man ret vel kan være bekendt at udnævne en Kommission ganske hen i det blaa, givende den den Opgave, at den skal undersøge,

hvad der her i Landet kan gøres for Produktionens Fremme. Det er for udflydende, det er ikke tilstrækkeligt koncist formuleret.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg bringer den højtærede Justitsminister en Tak for det Tilsagn, han gav det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) og mig om et eventuelt Tilskud til en Udvidelse af Epileptikerhjemmet i Nyborg. Det glæder mig, at jeg ikke har taget fejl af den højtærede Justitsministers Følelser overfor denne Sag. Jeg blev dog lidt betænkelig, da den højtærede Justitsminister sagde, at Finansministeren rystede paa Hovedet. Jeg haaber imidlertid, at denne Rysten med Hovedet mindre maa gælde denne specielle Sag end det almindelige Forhold, at der atter og atter stilles Krav til Statskassen. Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det for at bede om den højtærede Finansministers Støtte og for at minde om, at der trænges til denne Udvidelse, hvis der virkelig foreligger en Opgave fra Staten paa dette Omraade. Og det forekommer mig, at Staten ikke kan vise denne Opgave til Side, naar den har optaget Omsorgen for sindsyge, døvstumme, blinde o. s. fr. Det, jeg navnlig ønskede, var at faa den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse nogle faa Linier af en Skrivelse fra Justitsministeriet til Finansudvalget i Samlingen 1912—13, den findes i Tillæg B. Sp. 926. Justitsministeriet siger der: „Sundhedsstyrelsen har meget anbefalet det ansøgte under Hensyn til, at Staten ikke selv har taget Forsorgen for Epileptikere op blandt sine Opgaver, og denne Forsorg ikke i Øjeblikket her i i Landet staar paa et saa tilfredsstillende Standpunkt, som det var ønskeligt, og har navnlig fremhævet, at det maa anses for et stort Gode, at der kan foretages en Sondring mellem de forskellige Epileptikere paa en hensigtsmæssig Maade efter deres aandelige og legemlige Tilstand“. Det er just en saadan Sondring, der tilsigtes med den Udvidelse, hvorom jeg har talt. Jeg vil yderligere pege paa, at Regeringen af Hensyn til den stedfindende Arbejdsløshed har set det som en Opgave at fremskynde Løsningen af Spørgsmaal, der ellers skulde have været udskudte, og at man ud fra